

Itt a pénzem! Fogd és vidd!

Túl sok a betű! Ez lehet az oka annak, hogy kimentek a divatból az újságok és a könyvek. Ezért naphosszat a közösségi oldalakat böngésszük. De rájöttünk, hogy ott is elég sok betű van, és inkább nem olvassuk el a megosztások szövegét, csak „lájkolgatjuk” a képeket. Vagy nem? Azt hiszem megegyezhetünk abban, hogy az Instagram kezd felnőni a Facebook mellé, ha még túl nem haladta azt. Lényeg a lényeg: mindenütt sok a betű, és ezek valamiért bántják a szemünket. Talán nem találjuk elég érdekesnek a szövegek tartalmát? Bizony az is meglehet. De akkor mit olvassunk, ha semmi sem érdekel minket?

A válasz igen egyszerű: iskolaújságot. Lefogadom, hogy azt a kérdést tetted fel magadban: „miért olvasnám pont azt?” Azért, mert most is épp azt teszed, s az a hírem van számodra, hogy ezek szerint valamennyire le is köt. De ez egy kicsit az én érdemem is. Félretéve az öndicséretet,

ez nem volt túlságosan helytálló érv. Próbálok picit javítani a helyzeten.

Tehát, miért jó neked a suliójság? Első sorban neked szól, diák vagy. Olyan tartalmak vannak benne, amik felkelthetik az érdeklődésed. Megtalálhatod benne osztálytársaidat, ismerőseidet, sőt talán magadat is. Érdekességeket próbáunk összekaparni a nagyvilágból. Nem tömény tudományos és sokszor érthetetlen, hanem diáknyelven írt szövegeket olvasol.

Mindemellett még írhatasz is bele, ha nagyon szeretnél a szerkesztőséghez is csatlakozhatsz. Nem hinném, hogy túl nagy fáradságot és túl sok időt igényel egy-egy rovat elolvasása.

Hadd jegyezzem meg, tele van képekkel, mint az Instagram, csak itt valamivel több a szöveg, na meg értelmesebb is, és nem pózolnak minden második képen kacsacsőrű lányok. Ha már a tartalomnál tartunk: a Lájkdold tele van humorral, de van benne egy kis komolyság, tudomány, irodalom, élmény, vélemény, interjú, miegymás. Szóval, érdemes a kezvedbe vened!! ;)

Bagosi Zsófia, főszerkesztő

A melltartó tényleg átverés?

Kérem a fiúkat és férfiakat, ez alkalommal lapozzanak egyet!

Mi nők eddig azt hittük, hogy a melltartó amellet, hogy kényelmes, még jótékony hatásai is vannak. Úgy látszik, hogy egy francia egyetemi kutatónak, bizonyos Jean-Denis Rouillonnak, sikerült bebizonyítania az ellenkezőjét. Egy másfél évtizedes kísérletsorozat végén arra a következtetésre jutott, hogy a melltartó hatására a női mell nem csak a rugalmasságából veszít, de az még a hátfájás ellen sem segít. Legalábbis nem minden esetben. Nem Rouillon volt az első, aki ezzel a témával foglalkozott. Arra már korábban is rájöttek, hogy az oly közkedvelt áru, inkább di-

vaticikk, mintsem egészségügyi segédeszköz, sőt még a sportmelltartók sem töltik be hatásosan szerepüket.

A háromdimenziós képalkotás lehetőségének korában a francia kutatók mérőszalagot, tolmérőt és logarlécet használtak a feszeség

mérésére. A kutatásban 330 nő vett részt 18 és 35 év között, azonban ez nem fedti le a világ összes mell típusát, így az eredmény nem teljesen helytálló. Rouillon szerint, hogy megbizonyosodjanak a melltartó ténylegesen káros hatásairól, körülbelül 300,000 nőt kellene vizsgálat alá vetniük.

A kísérlet eredménye végül az lett, hogy azoknál a fiatal nőknél, akik egy teljes évig nem hordtak melltartót, a mell általában megemelkedett a váll felé és fesesebb lett.

„A mell sem orvosi, fiziológiai és anatómiai szempontból sem nyer azon, hogy nem hat rá a gravitáció” – foglalta össze Rouillon a francia Info rádióknak adott interjújában. „Sőt, csak jobban megereszkednek.” Szerinte ez azért van, mert a mellek tartására szolgáló izmok ellustulnak, mert a melltartók végzik azt a munkát, amit az izmoknak kellene.

Elgondolkodtató tehát, hogy mi is az igazság ez ügyben. Abban azonban biztos vagyok, hogy egy fiatal és idősebb nő sem fog lemondani egy ilyen cikk hatására a melltartó viseléséről. Ahhoz már túlságosan „divatőrültek” és kényelmességre törekvőek lettünk. Személy szerint arra biztatok minden hölgyet, hogy próbálja meg kiválasztani a számára legmegfelelőbb méretet, így nem állhat semmi a kényelem és a tökéletes tartás útjába.

Bagosi Zsófia, szerk.

Impresszum

IÁjkold!

ISSN 2284-564X
ISSN-L 2284-564X

Főszerkesztő: Bagosi Zsófia XI. B.
Szerkesztő: Oláh Patricia X. A.
Irányítótanárok: Sánta Elza Hajnalka,
Kádár Ilona,
Kiss Mária, Laza Tabita

A szerkesztőség címe:

Arany János Elméleti Líceum
41550 Nagyszalonta,
1944. június 7. utca, 2. szám
Telefon: 0359 405 134

e-mail: berekelza@yahoo.com

Az írások szerzői

Erdei Alexandra XI. A.
Oláh Patricia X. A.
Gyenge Zsolt VII. C.
Bagosi Zsófia XII. B.
Bront Zsanett VI. B.
Logó: Szilágyi Norbert XII. B.

Barangolás itthon

Még mielőtt belevágnék a közepébe, szeretném megjegyezni, hogy nem a saját otthonainkat fedeztük fel, nem az eldugott sarkokat és zugokat vizsgálgattuk. Mindezt a magyarországi Rákóczi Szövetségnek köszönhetjük, akik immáron második alkalommal szervezték meg ezt a három napos körutat.

Rögtön a tanév kezdete után az *Arany János* Elméleti Líceum hét diákjának Domján Laura tanárnő kíséretében, szeptember 27-29. között lehetősége nyílt meglátogatni a Partium legjelentősebb helységeit. Az iskola vezetősége úgy határozott, hogy ezt a lehetőséget a Hajdú Diáktanács tagjainak adja meg elsősorban, mivel ők a tavalyi év folyamán rengeteget megtettek a nagyszalontai diákélet felvirágoztatásáért és a jó hírnév tökéletesítéséért.

A kirándulásra érkeztek magyar diákok mindenfelől, például Miskolcra, Budapestre, Nagyváradra, Nagybányára, Székelyhídra és természetesen Nagyszalontára. A körút egy, már legtöbbünk számára ismert helyen kezdődött, Nagyváradon, ahol megtekintésre kerültek a főbb látványosságok. Ezek közül csak néhányat hadd említsek meg: Szent László Bazilika, Ady emlékmúzeum, Szigligeti Színház, valamint a sétáló utcán található Holnaposok szobra. Az első este igen kellemesen telt mindenki számára, ugyanis egy ízletes vacsorával várták a nagy csapatot a Lórántffy Zsuzsanna Református Egyházközpontban, aztán pedig a püspökfürdői villákban szálltunk meg. Nem maradhatott el természetesen a késő éjszakáig tartó beszélgetés, kártyázás, ami ilyenkor szokás. Szombat reggel, noha kicsit fáradtan és megfázva ébredtünk, semmi sem tántorított el minket a továbbutazástól. Kaplony felé vettük az irányt, ahol meglátogattuk a helyi római katolikus templomot, valamint betekintést nyerhettünk annak kriptájába. A rövid megálló után utaztunk is tovább Nagyváradra, ahol tárt karokkal fogadtak minket a kastélyban és a Nostalgia vendéglőben ebédelőben. Talán a nap egyik fénypontja volt, amikor Sződemeterre érkeztünk, Kölcsey Ferenc szülőhelyére, valamint a helyre, ahol megszületett tollából a Himnusz. Ez lévén a sokadik hely, ahol koszorút helyeztünk el kimutatva tiszteletünket. Szatmárnémetibe érkezve szállásainkat elfoglalva a Katolikus Teológiai Gimnázium kollégiumában sem pihenhettünk hosszasan, siettünk is az esti római katolikus misére, amely után Rákóczi Ferenc mellszobra került megkoszorúzásra. Az este eljött, de nem az alvás is vele együtt. Habár most már sokkal fáradtabbak voltunk, mint előző éjszaka, de bírtuk a strapát és az este egy lányos traccspartivá alakult át.

Az utolsó napon a felháborítóan korai ébresztő után a csomagjainkkal a hátunkon buszra ültünk, és a híres Koltó felé siettünk. Tudniillik itt töltötte mézes heteit Petőfi Sándor és felesége, Szendrey Júlia, valamint a somfa alatt írta a nagy költő számos versét a vendégház kertjében. A házban profi idegenvezetésben volt része az egész csapatnak, ahol még eddig sosem fordult meg egyszerre közel száz ember. A hölgy részletesen mesélt mindenről, ami Petőfivel kapcsolatos, sőt az egész házban végigvezetett bennünket. A végső állomás Nagybánya volt, ahol épp a gesztenye ünnepe folyt, ezért számos bazár és nyalánkság fogadott minket. Mindemellet még az Ásványtani Múzeum sem maradhatott ki a megtekintett látványosságok sorából.

Ha összegeznem kellene, márpedig illene, azt mondanám, hogy „Köszönöm szépen, jól éreztem magam”. Azt gondolom, hogy ezzel a mondattal mindenki nevében beszéltem, de ha nem így lenne, reklamációkat sajnos nem fogadok el.

Bagosi Zsófia

A hely, ahol mindenki biciklivel jár és tud angolul: Belgium

Nem az elmúlt néhány napban történt, de most is könnyedén fel tudom idézni azt a zsongást, ami indulás előtt lett urrá a diákseregen. Végre indulhattuk Leuvenbe. A tanítás pontosan azon a héten kezdődött, de mi még nyugodtan élvezhettük a vakációt. Azt viszont elmondhatom, hogy nem azért vágytunk el, mert megkezdődött a suli.

Szinte mindenki szoros barátságot kötött a „belgájával”, és egész nyáron tartottuk velük a kapcsolatot. Akkor volt a legnagyobb az öröm, amikor megérkeztünk és újra találkozhattunk, de ne szaladjunk ennyire előre.

Az oda vezető út körülbelül egy napig tartott, 24 óra kemény buszozás. A hangulat természetesen a tetőfokon volt mindig, kivéve amikor mindenki aludt. Szerencsére az alvás nem jelentett problémát, mert mindenkinek két hely jutott, de ennek ellenére voltak, akik inkább a padlót

találták kényelmesebbnek. Mit tehetünk, izlések és pofonok...

Út közben többször megálltunk, híres városokat és nevezetességeket látogattunk meg. Például Bécsben a Schönbrunn kastélyt, ahol lélegzetelállító látvány tárult elénk. Sajnos, amikor kalandra vágyva, a labirintust akartuk feltérképezni, az épp bezárt, így más szórakozást kellett keresnünk. Megnyugtatók mindenkit, sikerült! Azon a csodálatos délutánon megközelítőleg száz képet készítettünk, ami azért nem kevés. Bécsb után, másnap kora reggel Kölnbe értünk, ahol a dóm

várt ránk. Alaposan megnéztünk mindent átélve a hely szellemét. A gyorsnak mondható látogatás után már mind éhesek voltunk, így a legközelebbi McDonald'sban hamar írt találtunk fájó sebeinkre. A gyorsétterem ablakából még tovább gyönyörködhettünk a dóm szépségében.

Nemsoká megérkeztünk a flamand városba, Leuvenbe, ahol nagy szeretettel vártak minket. Nem túl nagy meglepetésünkre, ott mindenki tudott angolul. A piacon, a virágokat áruló néni ke kedvesen szólt hozzánk angolul. Sajnos itthon ilyet nem láthatunk vagy hallhatunk.

Rögtön ebéd után kezdetét vette a szórakozás. Voltak, akik bowlingoztak, moziba mentek vagy akár várost néztek. A lényeg, hogy mindenki kiválóan érezte magát. Aztán persze nem maradhatott el egyik este sem a buli. Első nap például az iskolában voltunk, ahol egy kvízt állítottak össze nekünk. Azt hiszem nem is kell mondjam, hogy a kacagás mindent túlharsogott.

Csak néhányat szeretnék megemlíteni a programokból, nem akarok nagyon belemenni a részletekbe.

Leuven nem kicsi város, de tény, hogy autóval sokkal nehezebb eljutni bárhová, mint gyalog. Ezért gyalogosan fedeztük fel a város fontosabb épületeit. Érdekes játék volt. Minden helynél egy feladat megoldása várt ránk, általában az, hogy készítsünk egy speciális képet. Még aznap délután korcsolyázni mentünk, ami magasan túltett minden eddigi szórakozáson. Természetesen nem maradhattak el az ultra-, szuper-, hipernagy esések. Még ha sajnáltuk is az illetőt egy kicsit, csak igazi egészséges nevetéssel tudtunk segíteni rajta először.

Törzshelyünké vált erre a hétre a De Rector étterem és bár, ahova esténként mulatozni jártunk. A hangulat mindig remek volt, és elmondhatom, hogy a DJ és igen kitett magáért. Biztos a mi tiszteletünkre...

Szerencsére nem csak Leuvent láthattuk Belgium szépségéből, de eljutottunk Brugge-ba, az Északi-tengerhez és Brüsszelbe is. Az ócenárium is érdekesnek bizonyult a különböző színes és furcsábbnál furcsább alakú állatkáival. Brüsszelben mindenki megtámadta a csokoládéboltokat, felpakoltunk rendesen. A boltok után az Atomium ejtett minket csodálatba, ahol a legfelsőbb szinten a földön fekvé néztük a show-t. Bámulatos fény és hangtechnika, közben síri csend a részünkről. A főváros főterén egy felállított színpadon belgiumi barátaink előadták a Cup Songot, amivel nagy sikert arattak a közönség előtt és a szerdai előadáson is, ahol sok minden más mellett különböző vicces játékokat játszottunk. Nem maradhatott ki természetesen a Stella Artois sörgyár sem, ahol az idegenvezető úr, folyamatosan nevettegetett minket, de mindemellett bevezetett a sörfőzés rejtelmeibe is. A hosszú túra után mindenki megkapta a neki járó hideg, friss csapolt sört, sőt még ajándékot is szántak nekünk.

Sajnos az utolsó este is eljött, ha akartuk, ha nem. Ismét az iskola étkezőjében gyűltünk össze, mint első nap. Egy barbecue party várt minket. Meg kell hagyni, mennyei en sütnek a belgák. Miután mindenki jóllakott, visszatértünk törzshelyünkre, s a De Rectorban folytattuk az estét. Az ezt követő reggel nehéz volt és szomorú.

Igazából még maradtunk volna egy kicsit, csak pár napot, de nem lehetett. El kellett búcsúznunk a családtól és az újdonsült barátoktól abban a reményben, hogy hátha még egyszer találkozunk. Reméljük a legjobbakat!

A visszaút már rövidebb volt, de az is jól telt. Csak annyi árnyékolta be az egészséget, hogy hétfőn iskolába kellett menni. Lehet, hogy titkon az is hiányzott már.

Összességében csak annyit tudok mondani, hogy nagyszerűen éreztük magunkat Belgiumban, rengeteget tanultunk, megismertük az ottani kultúrát, szokásokat. Finomabbnál finomabb ételeket ettünk és végre nem szólt ránk senki, ha a napot nutellás kenyérral kezdtük. Persze mindez nem valósult volna meg Iancău Erika és Adrian tanárok nélkül, akik elkísértek bennünket a hosszú útra, s mindig türelmesek voltak velünk.

Személy szerint én nagyon jól éreztem magam, szerintem ezzel mindenki nevében beszélek. Szívem szerint még visszamennék egyszer vagy maradtam volna. Remélem, hogy akik voltak idén, jövőre is megteszik, mert új és páratlan élmény. Ezt a programot mindenkinek csak ajánlani tudom. Ha tehetitek, vegyetek rajta részt minél többször.

ELEVII AU TALENT

Orice elev are un talent. Profesorii îl pot descoperi sau nu, dar el se găsește acolo, în interior, până când o serie de activități îl scot la evidență. Dacă reușim să identificăm talentul, trebuie să-l apreciem și să dăm elevului un pic de speranță.

Eleva BRONȚ ZSANETT, din clasa a VI-a B, a demonstrat în timpul orelor de limba română că are ceva special, drept urmare îi apreciez abilitatea și îi trimit creația, dorind să o cunoașteți .

Profesor Tabita Laza

INSULA PIRAȚILOR

Am fost naufragiată în august 1400 pe misterioasa Insulă a Piraților.

Nu știu cum am ajuns acolo, pentru că eram în anul 2013 într-o mașină împreună cu prietenul meu Vlad. Deodată, din senin, a venit o furtună și un vânt puternic asemănător unei tornade și ne-a trimis în trecut.

- Unde suntem? am întrebat eu.

- Nu știu, dar ar fi bine să mergem în recunoaștere. Poate mai găsim pe cineva aici, mi-a răspuns Vlad.

Ne-am plimbat printr-o pădure plină cu palmieri și cocotieri. Palmierii erau foarte înalți, iar cocotierii ne încântau privirile cu nucile lor de cocos. Colindând pădurea fără o țintă precisă, am ajuns la o cascadă situată aproape de mare. Era ceva de vis. Malul mării era plin cu pietre lucitoare, iar din apa limpede și curată, săreau pești cu solzii colorați în mii de culori.

- Uite ,Vlad, ce curcubeu frumos se vede deasupra cascadei!

- Da, totul e minunat aici. Vino să vedem ce se ascunde în spatele cascadei. Poate găsim o peșteră, exact ca în povești!

Am înaintat și deodată, între două stânci din spatele cascadei, am găsit intrarea în adâncul muntelui.

- Peștera comorilor!! am exclamat eu.

Am intrat în adâncul peșterii unde era întuneric și răcoare, dar zărind pe perete o făclie, am aprins-o și am înaintat temători. O lumină puternică ne izbi dintr-o dată din beznă.

- Privește, Vlad, sunt comori!

- Suntem bogați!

Am adunat monezi de aur, diamante și multe bijuterii în geanta cu care am pornit de acasă, dar când să ieșim am văzut cum ancorează o corabie cu velă, din care coborau pirați.

- Să ne ascundem! Dacă ne prind pirații suntem terminați, spuse Vlad pe un ton șoptit.

- Uite, acolo o gaură în stâncă, să ne furișăm afară!

- Bună idee!

Am reușit să ieșim, fără a fi surprinși de pirați, dar încercând să ne îndepărtăm cât mai mult, am auzit în spatele nostru un zgomot puternic și pământul s-a cutremurat.

- A erupt vulcanul! am țipat eu îngrozită.

Ce ne facem acum?

- Grăbește-te, trebuie să furăm corabia lor, altfel nu mai scăpăm.

- Peștera nu mai există! Au pierit toți înăuntru!

Am ajuns la corabie, am ridicat ancora să plutim.

Eram bucuroși că am scăpat, dar... din senin s-a pornit o furtună uriașă pe mare, pânzele s-au rupt și un vârtej enorm ne-a învățit, ne-a învățit, ne-a învățit...

- Ajutoooooor! Ajutoooooor!!!!!!

Când am privit în jur, am văzut că sunt în camera mea, pe perete calendarul arăta "octombrie 2013" și în colțul camerei, geanta mea plină cu comori: rubine, smaralde, diamante, cristale și galbeni.

Angol tábor Csepelen

Az Arany János Elméleti Líceum egyes diákjai egy angol táborban vehettek részt 2013. szeptember 12-15 között Budapesten, mely a TOWN TWINNING projekt keretén belül volt megszervezve, és az „Environmental Protection in Focus” címet kapta. A táborba több városból 16 fős csapatok érkeztek, mint például: Kielce, Szczecin, Wolomin (Lengyelország), Rijeka (Horvátország), Nagyszalonta (Románia) valamint Budapest-Csepel (Magyarország).

A programok nagyon változatosak voltak. Első nap vacsorával várták a diákokat és tanárokat, majd üdvözlő beszédek következtek, valamint bevezető játékok, hogy a különböző városokból érkezett középiskolások jobban megismerjék egymást.

A következő nap reggelén útbaigazították a csapatot, hogy aznap milyen feladatok várnak majd rájuk, és mivel a táborra minden város csapátának egy poszterrel kellett készülnie, melynek témáját 3 témakör közül lehetett kiválasztani, a

következőkben ezek a poszterek kerültek bemutatásra. A sok beszéd után egy kávészünet következett, majd a csepeli szennyvíztisztító meglátogatása. A következőkben finom ebéd várta a vendégeket, majd lehetőség volt bemenni a fővárosba, ahol egy játék segítségével mindenki jobban megismerhette Budapestet. A játék címe „Murder in C-minor” volt. Közben fényképek készültek, amelyek a későbbiekben felhasználásra kerültek. A nap vége felé a csapatok visszatértek a táborba, megvacsoráztak, majd közös programokon vehettek részt (sport, zene stb.)

A harmadik nap különböző PowerPoint-os bemutatókkal kezdődött a szervezők részéről, amit egy kávészünet zárt. A továbbiakban vegyes csapatokat alkotva a különböző városok diákjai beszélgettek az előző nap készült fotókról. E feladat után egy bemutatót láthattak a résztvevők a

Kis-Dunaöbölről, majd ebéd után ezt meg is látogatták és később egy-egy posztert kellett készíteniük a vegyes csapatoknak, hogy mit változtatnának az öböllel kapcsolatban, miket építenének köré. A sok munka után vacsora várta a szorgoskodókat, majd ismét közös programokon vettek részt.

Az utolsó nap az előző nap készített poszterek bemutatásával kezdődött, majd záróbeszédekkel köszöntek el a szervezők és a helyi polgármester.

Igazi élmény volt számunkra ez a tábor.

Nagyon szépen köszönjük Ács Mónika, Fábíán Boglárka tanárnőknek, valamint Fenesi Ferencz tanár úrnak, hogy elkísérték minket.

Erdei Alexandra, XI. A osztály

Az Instagram káros az ízlelésre!

Az Instagramra és a Facebookra mindenféle kajafotókat töltünk fel. Igen népszerű lett ez mostanában.

Brit tudósok egyik tanulmánya szerint káros hatásai lehetnek, ha ételfotókat nézegetünk az interneten, ugyanis annak ellenére, hogy egy falatot is ennénk belőle, ez megdolgoztatja és kifárasztja az ízlelőbimbókat.

A Brigham Young University kutatói hatvan különböző Instagram profilról válogattak össze képeket, amiket 232 önkéntes értékelt aszerint, hogy mennyire találják őket finomnak. A csapat egyik felének édességeket, míg a másik felének sós ételeket mutattak.

A kísérletet magyarázóval zárták. Akik a sós ételeket nézegették, kevésbé találták finomnak a sós magyarázóval, mint az édességeket értékelők.

Tehát mindez alátámasztja a jóllakottságról szóló elméletet. Csupán a sok ugyanazt ábrázoló ételkép lapozása kifárasztja az ízlelőbimbókat, azok, úgy mond, unatkozni kezdenek és nem vágyanak több hasonló ízélményre. A tanulmány társszerzője, Jeff Larsen is elmondta, hogy ő is émelyegni kezdett, miközben a fotókat nézte.

Fogyókúrázók figyelmébe mindenképp ajánlott regisztrálni az Instagramra, vagy legalábbis sok-sok kajafotót nézni egy nap. Így egészen biztos nem lesz kedvük a nassoláshoz. Azt azonban a szerzők is megjegyezték, hogy nagyon sok képet kell megnéznünk egy bizonyos ételtípusról ahhoz, hogy tényleg elmenjen tőle a kedvünk.

Bagosi Zsófia

Grand Theft Auto V

Sziasztok! Nincs is olyan rég, hogy kiadta a Rockstar a Grand Theft Auto V-t. Nagy szenzációnak tartották, hogy megjelent, mert már újítani kellett. 2013. szeptember 17-én megjelent. Csak az a baj, hogy a fejlesztők Xbox 360-ra adták ki, ja meg persze Playstation 3-ra.

De van nektek egy jó hírem is: mikor a Rockstar 5-6 hónapon belül újítja magát, akkor megjelenik Pc-re is. Engem nagyon megfogott a játék, mert akár 3 karakterrel is lehetünk: Michael-aki egy gazdag ember.

Franklin-aki a Gettóban él nagyon rossz körülmények között.

Trevor-egy lepukkant lakókocsiban él az anyukájával, és kegyetlen ember, mert mindenkivel verekedik, aki átverte vagy megbántotta.

A küldetések során mind a három emberrel vagyunk. A játékot multiplayerbe is lehet tenni, csak meg kell venni.

Ennyit akartam nektek írni, mivel én is még csak ennyit tudok.

Gyenge Zsolt voltam. Sziasztok :)